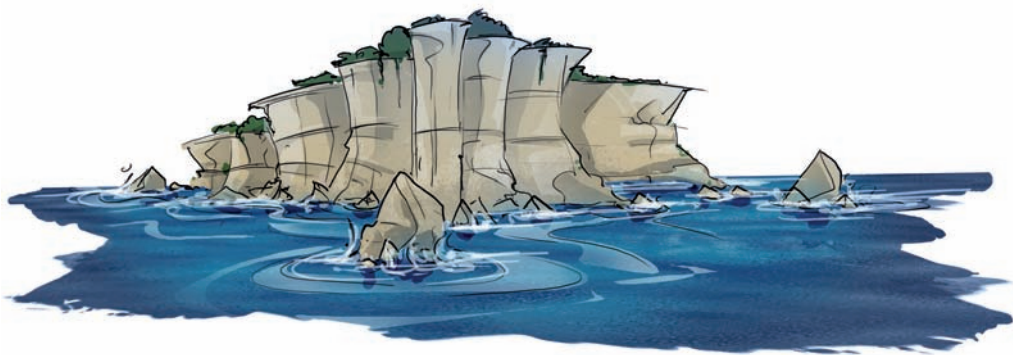

Nová mise

Island X
24 hodin po skončení mise v Monte Carlu

Kyle Connor to nemohl pochopit.

Všechno, co doposud viděl u Teamu X-treme, bylo prvotřídní kvality: skvělé vybavení, moderní komunikační prostředky, vrtulník a dokonce i tryskáč. Tak jak to, že centrálou týmu je nějaká pravěká ponurá rozvalina?

Vlastně celý ostrov působil neútně.

Během letu z Nice na Island X mu Charlie, Race a Kami ustavičně a nadšeně vyprávěli, jak je ostrov báječný a co všechno se tam dá dělat. Co však uviděl, Kylea zklamalo.

Pomine-li startovací a přistávací dráhu, která se nacházela na severozápadě ostrova, vypadal Island X jako jedna obrovská skála tyčící se v Atlantiku zhruba dvacet námořních mil od jižního pobřeží Anglie. Ostrov vypadal spíše jako hříčka přírody. Jedinou budovou na celém ostrově byl starodávný dům s nespočtem věžiček a arkýřů, které by se spíše hodily do nějakého hrůzostrašného filmu.

Své nadšení dal Kyle taky pěkně najevo. „Ty vado!“ povzdechнул si. „Ten barák je ale pěkná ruina!“

„Leland Manor je přes dvě stě let starý,“ upozornila jej Charlie, zatímco stoupali po schodech nahoru. „Prý tady straší.“

„Nekecej!“ Kyle se zaksichtil. „To zní báječně. A v takovýhle barabizně vy jako bydlíte?“

„No jasně,“ přiznal Race a pokrčil rameny, „zvenku na tebe možná dojem neudělala, ale počkej uvnitř, to ti vypadnou oči z důlků! A záleží přece na tom, co je uvnitř.“

„Vážně?“ Kyle vůbec nevypadal přesvědčeně. „Vždyť ty dveře nemají ani zámek,“ konstatoval, když vystoupali nahoru. Ocitli se před hlavní bránou, která vypadala, jako kdyby byla celá ze starého zrezivělého železa.

„Žádné nepotřebuje,“ odpověděla Charlie po pravdě a položila ruku na kov. Hned poté se odkryl uzávěr a objevila se osvětlená skleněná deska. S tichým bzučením projel přes dívčinu ruku svítící světelný paprsek.

„To mě podrž!“ vyhrkl Kyle. „Dlaňový skener! V takovýhle díře!“

„Identifikace skončena a potvrzena,“ ozval se hlas, jenž Kyle nemohl nejdřív poznat. Pak si ale vzpomněl: patřil CONRADovi, který zadával Teamu X-treme mise a úkoly a kterého Kyle ve skutečnosti ještě nikdy neviděl. Už se nemohl dočkat, až se s ním konečně seznámí.

„Vítám doma, Charlie!“ přivítal je CONRAD.

„Díky, sire! Přivedli jsme s sebou našeho nového člena.“

„To je dobře,“ pochválil je CONRAD. „Proveďte ho tady a všechno mu ukažte. Potom za mnou přijďte do centrály. Máme nový případ.“

„Domluveno, sire!“ potvrdila dívka.

„Takže zatím!“

„Zatím, sire!“

Poté otevřela dveře. V tu chvíli Kyleovi došlo, že rez na dveřích je jenom maskování a že se ve skutečnosti jedná o zbrusu novou pancéřovou ocel.

„Ten nový člen, to jsem já?“ zeptal se zvědavě Kyle.

„No a kdo jinej?“ odpověděla mu Charlie. „Jsi přece náš nový člen, nebo snad ne?“

„To jo,“ souhlasil Kyle. „Ale jen do té doby, než se mi vrátí paměť a já konečně přijdu na to, kdo vlastně jsem.“

To bylo jeho velké tajemství – a zároveň velká slabina. Kyle Connor nevěděl, kým je. Pamatuje si jen pár posledních dní, kdy se probudil v jedné rybářské chatrči někde v severní Itálii. A že mu ihned po procitnutí stáli za krkem dva zabijáci, aniž tušil proč. Na nic víc si nemůže vzpomenout. A protože chtěl bezpodmínečně vypátrat, co mají ti zabijáci společného s jeho minulostí, přidal se k Teamu X-treme.

„No, ještě uvidíš,“ žertovala Kami. „Nakonec se ti u nás bude tak líbit, že se nebudeš chtít rozloučit.“

„Tím bych si nebyl tak jistý,“ prohlásil Kyle a zašklebil se.

Mezitím se pancéřové dveře otevřely. Vstoupili dovnitř. První, co Kyle uviděl, byla rozlehlá hala, jejíž stěny zdobily staré obrazy a gobelíny. Přímo uprostřed se nacházelo veliké kamenné schodiště.

„Tak teď jsme ve vstupní hale,“ řekla Charlie poněkud zbytečně. „Schody dolů vedou do podzemí, kde je kino a bazén. Kromě toho je tam i fitness a sauna.“

Kyle žasl. „Řekla jsi právě kino a bazén?“

„Vždyť jsem ti to říkal,“ odvětil Race škodolibě, „vždycky záleží na tom, co je schovaného uvnitř.“

„V horních patrech,“ pokračovala Charlie v prohlídce, „bydlí personál a my tam taky máme pokoje. Mr. X ti připraví ten tvůj.“

Kyle přikývnul. Mr. X byl stálým pomocníkem týmu, nepostradatelným mužem, který byl týmu nápomocný jako sluha, osobní strážce, řidič i pilot. Protože byl při jednom útoku těžce zraněn, nosil masku, jež mu schovávala horní polovinu obličeje. A k tomu byl navíc němý, což Kylemu nikdo neřekl, dokud na to sám nepřišel...

„A tahle chodba?“ vyzvídala Kyle a ukázal na koridor vedoucí ze vstupní haly.

„Ta vede do jídelny a do učeben,“ odpověděla mu pohotově Charlie.

„Co se tu vyučuje?“

„Nezapomeň, že oficiálně slouží Leland Manor jako škola pro výjimečně talentované děti,“ poučila ho dívka. „Učí nás soukromí učitelé, kteří nemají ani páru o tom, kdo jsme a co ve skutečnosti děláme.“

Kyle se musel usmát. „To je vtipný.“

„No ani moc ne.“ Race protáhl obličej, jako kdyby právě kousnul do citronu. „Ta stará čarodějnice, co nás má na matiku a fyziku, je fakt příšerná ženská. Jo a tam vzadu je tělocvična,“ změnil rychle téma. „Tam nás Mr. X učí sebeobranu. Ale myslím, že zrovna tu doučovat nepotřebuješ.“

„To ne.“ Kyle přikývl. Během dobrodružství v Monte Carlu zjistil, že bravurně ovládá několik věcí, například hovoří plynně italsky, vyzná se v hazardních hrách a je dobrý v karate. Jen nemá páru, kde se tomu všemu naučil. A především: od koho...

„Honem, svezem se výtahem,“ navrhla Charlie a ke Kyleovu úžasu odhrnula jeden z gobelínů na stěně. Pod ním se objevily naleštěné hliníkové dveře od výtahu, které se s bzučením otevřely.

„To nemůžeme jít po schodech?“ zeptal se Kyle. „Těch pár pater...“

„Aby ses nedivil.“ Charlie se potutelně usmála. „Co jsi viděl doposud, je jen nepatrný zlomek z Leland Manor. Jeho hlavní a největší část se nachází pod zemí.“

„Pod zemí?“ Kyle povytáhl obočí.

„Po celém ostrově jsou roztroušené jeskyně,“ objasnila mu Kami, „ve kterých se prý kdysi ukrývali piráti. To je drsný, co?“

„To teda jo,“ Kyleovi nezbylo nic jiného než souhlasit. „A v týhle jeskyni...“

„...se nachází centrála Teamu X-treme“, dokončila větu Char-

lie. „Kromě ústředního počítače s globálním satelitním komunikačním systémem tu jsou i laboratoře X, ve kterých se provádí výzkum a vyrábí se naše vybavení. A ještě tu můžeš najít podzemní chodby a východy do zátoky a k přistávací dráze.“

„To není špatný,“ konstatoval Kyle.

Charlie se obrátila k výtahovým tlačítkům a několik jich zmáčkla. Poté se dveře zavřely. Výtah s hukotem zajel dolů.

„Jaký číslo jsi to namačkala?“ vyzvídala Kyle.

„Výtah je zakódovaný,“ vysvětlila mu Charlie. „Nejdřív musíš zadat identifikační kód a teprve pak číslo patra, kam chceš jet.“

„Ale já žádný kód nemám,“ upozornil ji Kyle.

„CONRAD ti ho opatří,“ ujistila ho dívka.

„No bezva.“ Kyle protočil panenky. To už je snad po sté, co zaslechl jméno tajemného CONRADA. Už s ním dokonce i mluvil přes počítač. Jen ho ještě nikdy neviděl. „Nemůžu se dočkat, až toho starýho bracha konečně poznám,“ prohlásil.

„Neměj obavy, poznáš,“ odpověděla mu Kami a potutelně se při tom usmála. „Už za pár okamžiků...“

Výtah se zastavil. Dveře se otevřely. Uviděli dlouhou chodbu, jejíž stěny tvořila nablýskaná pancéřová ocel. Vypadá to tu tak trochu jako v nějakém sci-fi filmu, pomyslel si Kyle.

„Wow,“ řekl nadšeně, „tady si ale někdo musel dát práci s pulírováním...“

„Stěny jsou zhotovené z několikrát zesílené ocele,“ vysvětlila mu Charlie.

Kyle našpulil obdivně rty. „Starý dobrý CONRAD nedělá nic polovičatě, co?“

„Přesně tak,“ souhlasila a ukázala na mohutné pancéřové dveře před nimi. „Ostatně on je uvnitř.“

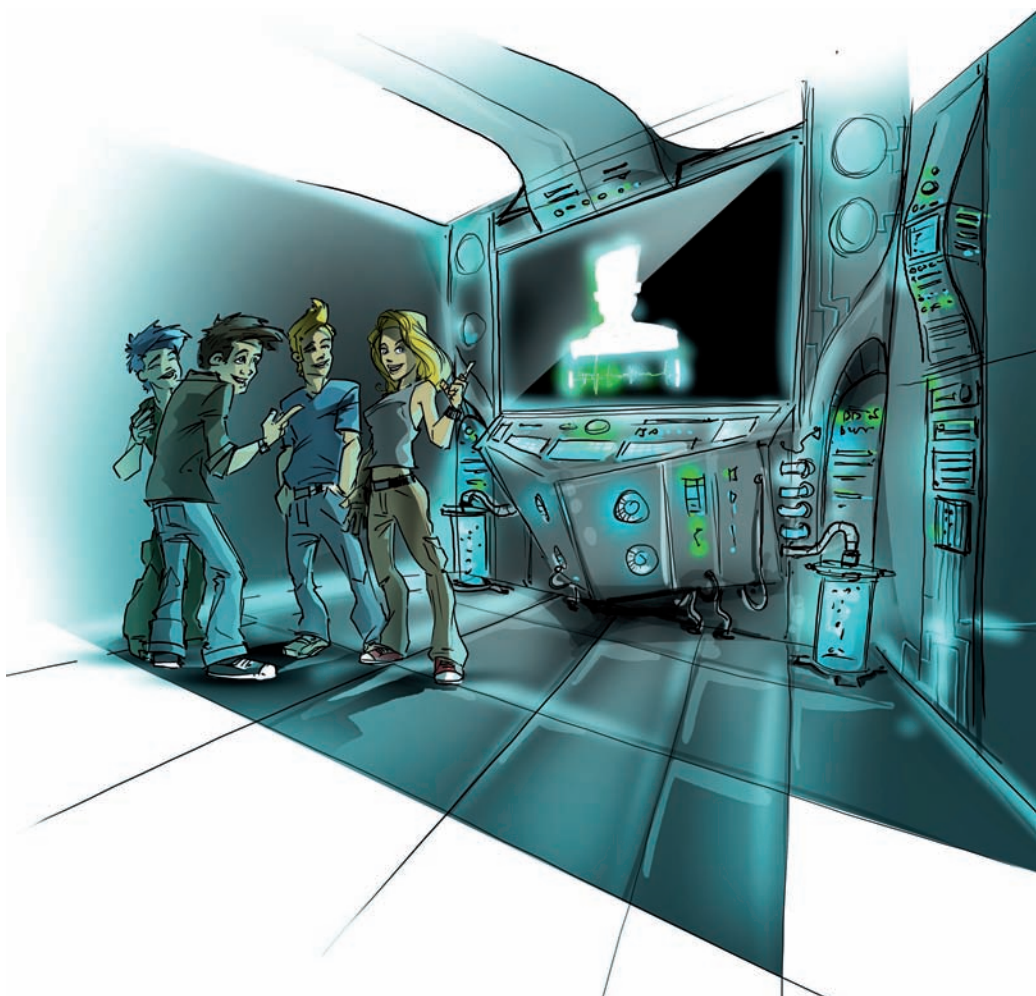
„A jak se k němu dostaneme?“

„CONRADE, CONRADE, otevři se!“

A jako mávnutím čarovného proutku se mohutné pancéřové dveře se skřípěním otevřely a zajely ke straně.

„Páni!“ okomentoval situaci Kyle. „Dneska mám ale šťastnej den!“

Vstoupili do místnosti za dveřmi, která byla až do posledního místečka vybavena technikou: na kovových stěnách blikaly jako o život desítky diod a digitální čísla, vedle toho bylo slyšet ne-

přetržité hučení disků a tiché vrčení počítačů. Celou čelní stěnu zabírala obrovská plazmová obrazovka.

„Tak vítej v centrále,“ pronesla Charlie hrdě, „klenotnici Islandu X!“

„To zírám!“ řekl Kyle a zvědavě se rozhlížel kolem sebe. „To je vážně mega počítač. Ale kde je k čertu ten váš pan CONRAD? Šel se snad vyčůrat nebo co?“

„Očividně jsi vůbec nic nepochopil,“ škádlila ho Charlie.

„Co jsem jako nepochopil?“

„Že tohle je CONRAD,“ odvětila dívka rozhodně.

„Co?“ Kyle zalapal po dechu.

„Měl by ses teď vidět!“ Kami vyprskla smíchy.

„Vypadáš jako parní lokomotiva,“ přidal se Race se smíchem.

Kyle cítil, jak v něm zlostí vzkypěla krev. „Děláte si ze mě prču?“ zeptal se popuzeně.

„Vůbec ne,“ ozval se hlas, který Kyle okamžitě poznal. Byl to CONRAD. Jen stále nebyl nikde k vidění. „Charlie mluvila pravdu.“

„Kde, kde jste?“ zajímal se Kyle, zatímco se kolem sebe neustále rozhlížel.

„Všude. A přece nikde,“ odpověděl tajemně. „Na discích a v drátech, které jsou všude kolem tebe. I tak se to dá říct.“

„Tomu nerozumím.“

„Já jsem totiž avatar, milý chlapče,“ hlas se ozýval ze skrytého reproduktoru. Pokaždé, když promluvil, ukázal se na plazmové obrazovce oscilogram.

„C-co?“

„Avatar,“ zopakoval CONRAD trpělivě. „Umělé vědomí uložené pouze v počítači.“

„A já myslel, že Conrad Leland je skutečnej člověk,“ vzdychl Kyle zklamaně.

„To jsem taky byl – dokud jsem při vražedném přepadení nepřišel o život. Co tu vidíš kolem sebe, to je všechno, co zbylo z mého života – vzpomínky, zkušenosti a má mysl. To vše je uložené v tomto počítači.“

Kyle otevřel a zase zavřel pusu. Nebyl schopný ze sebe vypravit ani slovo. Teď mu všechno konečně došlo. Proč CONRADův hlas zněl tak příšerně zastřené a uměle. Proč kolem něj Charlie a ostatní celou dobu dělali takové tajnosti. Ještě nikdy v životě se nesetkal s tím, aby bylo vědomí člověka uloženo v nějakém počítači. Ale jak teď právě viděl, možné to je.

„Takže... já vlastně mluvím s mrtvým?“ zeptal se poděšeně.

„Do jisté míry ano,“ dal mu CONRAD za pravdu. „A to i přesto, že jsem schopný se samostatně rozhodovat. Mysl Conrada Lelanda ale žije dál, takže můžu právem říkat, že jsem Conrad Leland.“

